

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XXXVIII. De magnis beneficijs & gratiis, quæ Deus humilibus præstat,
& quid causæ, quod tam eos extollat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

dona aspicere, vt Depositorium & The-
saurarium domini sui bona, qui obila
non vane gloriatur, sed potius timet
& sollicitus est, ob rationem, quam
scit sibi reddendam, si sua culpa amit-
tantur.

Humilis vilipendit neminem.

Ex his aliud bonum & commodum oritur, quod vero humilis neminem spernat & vilipendat, etiam si illum in multa peccata & culpas labi cernat, nec ideo superbit, nec se aliis præfert, sed inde potius maioris humilitatis occasionem caprat, dum videt alium labi aduertit enim se & lapsus ex eadem esse massa, & altero labente se cadere, quantum ex se est.

Aug. in Soli- leg. c. 15.

Vt enim Sanctus Augustinus ait, non est peccatum, quod vnus committit, quod alter committere non posset, si manus Domini misericorditer illum non retineret. Ideoque quidam sanctorum Patrum audiens aliquem cecidisse amare flebat & dicebat: *Ille hodie, & ego cras, quoniam & ego fragilis homo sum. Homo sum, & humanum nihil à me alienum puto:* & quod lapsus non sim, singulari Dei beneficio adscribo. Vtque laudent Sancti si videamus cæcum, surdum, claudum vel infirmum, hæc omnia mala nostra reputemus beneficia, & Deo gratias agamus, quod nos non fecerit cecos, surdos, claudos vel infirmos, vt alios; sic & de omnium hominum peccatis existimandum est, nam in omnia illa labi potuissimus, nisi Dominus infinita sua misericordia nos liberasset. Hac ratione serui Dei in humilitate se conseruant, nec proximos contemnunt, nec alicui irascuntur, licet in multos errores, & peccata eum labi videant, secundum illud Sancti Gregorii: *Vera iustitia compassionem habet, falsa iustitia indignationem:* quibus & illud Sancti Pauli memoria tenendum: *Considerans te ipsum, ne contemneris.* Ne forsitan & Dominus illos in eodem, quod damnant, tentari permittat & suis expensis experiantur, quanta sit humana fragilitas, quæ huius culpæ poena esse solet. In tribus dicebat quidam se-

Greg. hom. 34. super Euang. Galat. 6. 1.

Refert Cassian. l. 5. de insti. tenan. c. 23. de Abate Macheto.

niorum patrum) iudicauit proximos & in tria hæc lapsus sum: *vs sciant gentes, quoniam homines sunt, & discamus neminem iudicare nec spernere.*

CAPVT XXXVIII.

De magnis beneficiis & gratiis, quæ Deus humilibus præstat & quid causa, quod tam eos extollat.

VEnerunt mihi omnia bona pariter cum illa. Hæc sunt Salomonis verba Dei diuina sapientia, cum qua sibi bona omnia aduenisse dicit. Sed & humilitati apte applicari possunt, & dici quod cum illa bona omnia veniant, quia & idem Sapientens, vbi humilitas est, esse & sapientiam: *Vbi est humilitas, ibi est sapientia.* Et alio loco dicit, habere humilitatem summam esse sapientiam & Propheta Dauid, Deum humilibus dare sapientiam. *Sapientiam præstans paruulis.* Ad hæc S. Scriptura id in propriis terminis tam in veteri quam nouo docet testamento. promittens aliquando humilibus, aliquando paruulis, aliquando pauperibus spiritu (hoc nomine designans vere humiles) magna Dei dona & gratias. *Ad quem autem respiciam, nisi ad pauperulum & contritum spiritum & tremetem sermones meos.* In hunc dirigit Deus oculos, vt gratias illi largiatur & bonis repleat. Et Sancti Apostoli Petrus & Iacobus in suis Canonicis dicunt: *Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam:* Idemque sanctissima Angelorum Regina in suo cantico docet. *Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles: Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes.* Idem antea prædixerat Propheta Dauid: *Quoniam tu populum humilem saluum facies, & oculos superborum humiliabis:* Id quod Christus in Euangelio ait: *Quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur, & qui se humilitat, exaltabitur.* Vt aquæ, quæ in valles defluunt. *Qui emittit fontes in conuallibus: sic & plu-*

niæ diuinæ gratiæ ad humiles descen-
dunt. Vtque valles, ob abundantiam
aquarum, quas in se colligunt, solent fer-
tiliores esse & fructibus abundantes, &
valles abundabunt frumento: sic & abiecti
& depressi in propriis oculis, cuiusmodi
sunt humiles, proficiunt, & multum fru-
ctum adferunt ob multa dona & gratias,
quæ à Deo acceperunt. Ait Sanctus Au-
gustinus, quod humilitas Deum ad se tra-
hat. *Altus est Deus, humilias te, & descen-
dit ad te, erigite, & fugit à te. Quare quoni-
am excelsus est & humilia respicit & alta à
lôge cognoscit.* Scis causam, ait Augustinus,
Deus teste Regio propheta altus & supre-
mus est Dominus, & humilia respicit, &
illos respicere, est illos bonis implere, &
alia à longe cognoscit, vt enim dum quæ
à longe videmus, non illum cognoscimus
sic nec Deus superbos cognoscit, vt illis
gratiam largiatur. *Amen dico vobis, nescio
vobis.* Dicit Deus impiis & superbis. Dicit S.
Bonaventura, sicut cera mollis valde dif-
posita est ad sigillum recipiendum, quod
imprimere volumus, sic & humilitas ani-
mam disponit ad virtutes & Dei dona re-
cipienda. In cõuiuuiis illis, quæ Ioseph fra-
tribus suis parauit, minimus meliorem
habebat portionem.

Sed videndum, quid causæ sit, quod
Deus humiles tam extollat, & tantis gra-
tiis cumulât. Causa est, quod omnia ad
Deum redeant, nam humilis nulla in
se extollit, nec quicquam sibi adscribit,
sed totum in Deum refert & illi omnem
gloriam & honorem dat. *Quoniam magna
potentia Dei solius, & ab humilibus honora-
tur:* His enim (dicit Deus) fidere licet
bona nostra, & nostra dona dare, nobis
enim non repugnabunt, nec sibi attri-
buent: ideoque cum illis Deus tanquam
repropria agit, quod omnis gloria & ho-
nor illi cedat. Idem & apud nos videre est,
nam magnus aliquis princeps & Rex glori-
atur & magnum dicit, si à terra susci-
pet pauperem, & eum faciat, quod non
erat, nec habebat, in hoc enim magis ap-
paret liberalitas & magnitudo Regis,
& postea dicitur factura illius esse.

Rodriguez exercit. pars 2.

Ideoque ait Sanctus Apostolus Paulus.
*Habemus thesaurum istum in vasis fictili-
bus, vt sublimitas sit virtutis Dei, &
non ex nobis,* qui vasa fictilia su-
mus.

2. Cor. 4. 7.

Hincque est, quod Deus humiles tam
extollat, & tot beneficiis donet, & super-
bos admittat inanes nam superbus mul-
tum sibi ficit, suæque diligentiae & indu-
striæ nititur, & sibi multa adscribit & va-
ne in his gloriatur, si prospere negocii-
um cedat, quasi suis viribus & diligentia
confectum foret, idque totum Deo substra-
hit, se gloria & honore eo extollens, qui
soli Dei est. Simulatque in oratione sta-
mus & aliquid oritur deuotionis, & vel
vnica fuit lachrymula, videmur nobis
spirituales & deuoti esse.

Et subinde etiam nos aliis præferi-
mus, & videntur alii non tam profecisse
vel non tam spirituales esse, nec eo per-
uenisse. Idque causa est, quod maiorem
à Deo non referamus gratiam, imo sub-
inde & auferat, quod ante dederat, ne
bonum nobis male vertatur, nec salus in
infirmatatem, theriaca in venenum, & ne
accepta dona & beneficia maiori nobis
condemnationi sint, eo quod iis male ver-
tamur. Vt enim agro, qui ex stoma-
cho laborat, non datur cibus, quantum-
uis bonus, vt gallina, vel aliud simile,
nisi parum admodum, quod vires non
habeat ad plus digerendum & si plus de-
tur, damno erit, & in malos humores
mutabitur.

Superbia pri-
uat nos gra-
tia.

Oleum illud Elizei prophetæ non ces-
sabat fluere, nisi vasis deficientibus, in
quæ reciperetur, quibus non præsentibus
dicit Sacra scriptura: *stetitque oleum:* huius-
modi & est oleum diuinæ misericordiæ,
quod limitem ex se non habet, nam ex Dei
parte eius gratiæ & misericordiæ termi-
num non habent. *Non est abbreviata ma-
nus Domini,* nec conditio eius mutata est,
Deus enim non mutatur, nec mutari po-
test, sed semper in eodem statu permanet,
& plus petit ille dare, quam nos accipere.
Defectus ex nostra est parte, quod vasa
vacua non habeamus, ad Dei gratiarum

Oleum non
deficiens est
misericordia
Dei.
4. Reg. 4. 6.

Esai. 56. 1.

u & mi-

& misericordiarum oleum recipiendum, valde pleni nostri ipsorum sumus, & multum mediis nostris confidimus. Humilitas & sui cognitio hominem à se ipso liberat & expedit, facitque ut sibi non fidat, & humana omnia media reiiciat, nihilque sibi attribuat sed totum Deo, & huiusmodi pleno cornu & manu gratias confert. *Humiliare Deo, & expecta manus eius.*

Eccel. 33. 9.

CAPVT XXXIX.

Quantum conferat nos ad humilitatem dare, ut ea suppleamus, quod in virtute & perfectione deest, & cur Deus non nos castiget & humiliet.

*Ber. serm. de
diuersis serm.
26.*

*Humilitas
supplet omnes
defectus.
Iob. 9. 3.*

SANCTVS BERNARDUS ait: *Stultus est, qui confidit, nisi in sola humilitate, quia apud Deum, fratres, ius habere non possumus, quoniam in multis offendimus omnes: ideoque ius nullum habemus, nisi ut castigemur.* Si homo cum Deo intrare voluerit in iudicium dicit Iob: *non poterit ei unum respondere pro mille, Quid ergo restat, nisi ad humilitatis remedia tota mente confugere, & quicquid in aliis minus habemus, de ea supplere.* Et eo quod remedium hoc magni ponderis sit sapius à Sancto repetitur his & similibus verbis: *Quicquid vero minus est feruoris, humili-*

*Bern. serm. de
nat. Ion. Bap.
& de interio-
ri domo c. 37.
S. Dorothei, de
humilit.*

tas suppleat pura confessionis. Quicquid deest bonæ conscientiæ, verecundia & quicquid feruoris & perfectionis, confusione supple. Et Sanctus Dorotheus inquit Abbatem Ioannem hoc multum commendasse & dixisse: *Humiliorum nos paulisper, ut salutem animam nostram consequamur, & si propter imbecillitatem laborare non possumus, humiliare saltem nos ipsos studeamus.* Fratres mei, dum post multa commissa peccata, te inhabilem defectu sanitate, ad multa penitentiæ genera peragenda, sentis recta & plana humilitatis via incedere, aliud enim aptum medium non inue-

nies ad salutem tuam. Si tibi videre in orationem te non posse intrare, in tu confusione intra & si videre tibi talentum ad magna non habere, humilitatem serua, & ea omnium defectu supplebis.

Consideremus hic, quam parum requiratur, & quod paucis Deus contentus sit. Petit nostræ vilitati nos conformemus, utque nos noscamus & humiliemus. Si Deus magna ieiunia, austeras penitentiis, altas contemplationes exigeret, possent se aliqui excusare, dicentes se ad vnam vires non habere, nec ad aliud talentum & habilitatem. Sed num humiliare nos non possumus? hic nulla valet ratio nec excusatio. Non licet tibi dicere, te robur & vires ut te humiliet, vel ad id talentum vel habilitatem non habes. *Nihil facilius est volenti, quam humiliare semetipsum: dicit Sanctus Bernardus.* Hoc omnes possumus, & satis meretur ad hoc intra nos habemus. *Humiliatus tuus in medio tui.* Confugiamus ergo ad humilitatem, & confusione suppleamus quod nobis deest perfectionis, hacque ratione Dei præcordia ad misericordiam & veniam hæctemus. Licet pauper sis, esto humilis, hocque modo Deum mouebis & ei satisfacies de tribus, quæ Deo excelsa sunt, ponit Sapiens pro primo. *Pauperem superbum, qui & homines offendit.*

Præterea humiliemus nos, ne nos humiliet Deus, quod sapius facere solet. *Qui se exaltat, humiliabitur.* Si ergo non vis, te humiliet Deus, humilia te ipsum. Quod sane consideratione dignum punctum, quodque iustum examen meretur. Sanctus Gregorius ait: *Plerumque omnipotens Dominus rectorum mentes quous maior ex parte perficit, imperfectas tamen in aliquibus esse permittit, ut videlicet in minoribus virtutibus rutilent, imperfecti in medio tabescant, & de magnis se non extollant, dum adhuc contra minima innitentes laberentur.* Denique cum extrema vintere non valeant, de precipuis actibus superbire non audeant. Noli, quantum Deus humili-